

IO1 STRESZCZENIE DLA KIEROWNICTWA – wersja polska

Raport międzynarodowy ma na celu przedstawienie wyników analizy kontekstu przeprowadzonej w sześciu krajach partnerskich (Austrii, Irlandii, Włoszech, Polsce, Rumunii, Słowacji) na temat istniejących doświadczeń edukacyjnych, usług i działań umożliwiających Głuchej młodzieży naukę sztuki oraz wzrostu zaangażowania osób niesłyszących w muzea i działalność kulturalną. Analiza pozwoliła partnerstwu na lepsze zrozumienie treści, metodologii i podejść, które należy opracować w ramach projektu MADE, aby umożliwić Głuchej młodzieży naukę o sztuce i zostanie przewodnikami muzealnymi, a także monitorować wpływ tych metodologii na rozwój kompetencji

w dyscyplinach sztuki, interpretacji dzieł sztuki i umiejętności komunikacyjnych Głuchej młodzieży.

Wyniki analizy kontekstu przeprowadzonej na poziomie ponadnarodowym będą stanowić pierwszy wkład w rozwój modelu edukacyjnego MADE, dostosowanego do potrzeb programu szkoleniowego mającego na celu wzmocnienie pozycji Głuchej młodzieży, ułatwienie jej integracji i rozwoju umiejętności komunikacyjnych, w celu stworzenia dla nich nowych możliwości pracy w dziedzinie kultury i sztuki.

Każda drużyna narodowa zebrała co najmniej pięć najlepszych praktyk (30 na poziomie ponadnarodowym), wybierając je, analizując i komentując. Kryteriami stosowanymi przez partnerów przy wyborze muzeów do uwzględnienia w niniejszym raporcie były jakość oferowanych usług, powodzenie i udział w społecznościach osób niesłyszących, tworzenie sieci kontaktów ze stowarzyszeniami osób niesłyszących oraz trwałość tych usług.

Analiza kontekstu wykazała dużą różnorodność usług, działań i metodologii umożliwiających Głuchej młodzieży naukę sztuki i zwiększenie zaangażowania społeczności osób niesłyszących w aktywności muzealne. Chociaż w ostatnim czasie wzrosła świadomość problemów związanych z dostępnością dla osób niesłyszących na polu kultury, a także projektów i konkretnych usług, większość tych inicjatyw jest słabo promowana i trudno dostępna dla osób niesłyszących. We wszystkich krajach partnerskich usługi oferowane przez muzea dla niesłyszących gości są znikome, a te istniejące składają się głównie z filmów w języku migowym (czasem z napisami w mówionym języku narodowym), które można pobrać poprzez specjalne aplikacje lub za pomocą kodu QR, a także wycieczek z przewodnikiem z tłumaczeniem na język migowy.

Główne ustalenia dotyczące mocnych i słabych stron zebranych dobrych praktyk, kompetencji w zakresie dyscyplin sztuki i umiejętności komunikacyjnych oraz innowacyjnych podejść do angażowania Głuchej młodzieży w szkolenie artystyczne, zidentyfikowane na poziomie ponadnarodowym, zostały podsumowane w następujący sposób:

Główne **mocne strony** wybranych dobrych praktyk na poziomie ponadnarodowym, związanych z usługami i działaniami oferowanymi przez muzea dla osób niesłyszących w celu wspierania ich włączenia społecznego oraz działań szkoleniowych mających na celu pomoc Głuchej młodzieży w zdobywaniu wiedzy o sztuce i zostaniu przewodnikami muzealnymi lub mediatorami, aby mieć więcej możliwości pracy, są następujące:

- ✓ Wideo w krajowym języku migowym dostępne na stronie muzeum, za pośrednictwem bezpłatnych aplikacji do pobrania lub kodu QR, które osoby niesłyszące mogą oglądać za pomocą własnego smartfonu / tabletu. Niektóre filmy mają napisy w języku narodowym, co może być korzystne dla osób niesłyszących, które nie znają języka migowego.
- ✓ Zwiedzanie z przewodnikiem z tłumaczeniem na język migowy, skierowane zarówno do Głuchych, jak i słyszących gości.
- ✓ Współpraca ze stowarzyszeniami osób niesłyszących w celu promowania usług muzealnych skierowanych do ich społeczności, a tym samym zwiększenie liczby Głuchych odwiedzających oraz ich zaangażowania w działalność kulturalną.
- ✓ Zaangażowanie stowarzyszeń osób niesłyszących w rozwój usług kulturalnych skierowanych do niesłyszących odbiorców.
- ✓ Specjalne kursy szkoleniowe prowadzone bezpośrednio w siedzibie muzeów, skierowane do młodych Głuchych mających zostać mediatorami w tematach związanych z dziedzictwem kulturowym i jego terytorium oraz historią każdego dobra kultury.
- ✓ Stworzenie słownika terminów (w języku migowym) związanych ze sztuką, historią i kulturą, aby umożliwić osobom niesłyszącym rozumienie i komunikowanie pojęć związanych ze sztuką i kulturą w ich języku ojczystym.
- ✓ Działania i warsztaty artystyczne (w dziedzinie ceramiki, malarstwa, fotografii itp.), jako innowacyjne podejście i metodologia promowania inspiracji kulturowej u młodych osób niesłyszących, często połączone z technologiami komputerowymi.

Z drugiej strony, pojawiły się istotne **słabości** wynikające z przeanalizowanych dobrych praktyk, co podkreśla fakt, że wciąż jest wiele do zrobienia w zakresie

promocji oraz zwiększania integracji społecznej i zawodowej osób niesłyszących w dziedzinie kultury i sztuki. Główne zidentyfikowane słabe strony to:

- ✓ Ograniczona liczba pracowników muzeum znających język migowy, którzy mogą towarzyszyć Głuchym zwiedzającym w dowolnym momencie.
- ✓ Dostęp do wycieczek z przewodnikiem z tłumaczeniem migowym jest często tylko na życzenie i musi zostać wcześniej zarezerwowany.
- ✓ Brak interakcji dla osób niesłyszących podczas wizyty w muzeach, które oferują tylko filmy w języku migowym.
- ✓ Brak wystarczających środków na opłacenie przewodników muzealnych, którzy posiadają umiejętności niezbędne do przekazania sztuki i tematów kulturowych Głuchym zwiedzającym lub na przeszkolenie osób niesłyszących w zakresie zostania przewodnikami muzealnymi.
- ✓ Brak świadomości osób niesłyszących odnośnie potrzeby rozwoju w dziedzinie kultury i sztuki.
- ✓ Informacje o usługach skierowanych do społeczności osób niesłyszących nie są wystarczająco rozpowszechniane i promowane na stronach muzeów i za pośrednictwem innych kanałów. Słaba promocja dostępu Głuchych do muzeum ogranicza liczbę owych beneficjentów.

Kompetencje uznane za istotne i niezbędne do wspierania młodych Głuchych w procesie zdobywania wiedzy artystycznej w celu włączenia ich do pracy jako przewodnika muzealnego lub mediatora, są następujące:

- umiejętność przygotowania opisu dzieł sztuki w języku migowym, w tym ich historię, cechy charakterystyczne i kontekst kulturowy;
- wykorzystanie umiejętności cyfrowych do tworzenia filmów w języku migowym, wideobloga, wideo przewodników;
- umiejętność zdefiniowania technik i strategii projektowania usług muzealnych dostępnych dla osób niesłyszących we współpracy z instytucjami muzealnymi i stowarzyszeniami Głuchych;
- prawidłowe używanie języka migowego;
- zdolność opisu każdego dzieła sztuki przy użyciu poprawnych terminów artystycznych w języku migowym, aby odpowiednio przekazać sens i emocje dzieł sztuki Głuchym zwiedzającym;
- szczególne umiejętności komunikacyjne do wykorzystania w społeczności osób niesłyszących.

W procesie opracowywania modelu edukacyjnego mającego na celu pomoc młodym Głuchym w zostaniu przewodnikami muzealnymi, konieczne będzie zaangażowanie

organizacji działających w dziedzinie kultury i sztuki, a także szkół publicznych, szkół specjalnych dla osób niesłyszących i stowarzyszeń osób niesłyszących. Ponadto przeszkoleni przewodnicy osób niesłyszących, którzy już prowadzą wycieczki w instytucjach muzealnych, mogą wziąć udział w kursie szkoleniowym realizowanym przez partnerów MADE, aby zwiększyć zainteresowanie młodych Głuchych tą nową szansą na włączenie do pracy.

Główne innowacyjne **podejścia** zaproponowane przez partnerów pod koniec analizy kontekstu, aby umożliwić Głuchej młodzieży naukę o sztuce, są następujące:

- o treści teoretyczne dotyczące dziedzictwa kulturowego w połączeniu z praktycznym szkoleniem na terenach muzealnych;
- o promocja tożsamości kulturowej osób niesłyszących, w tym konkretne podejścia, takie jak opowiadanie historii, język wizualny, muzyka dla Głuchych, trening pantomimy przydatny w zdobywaniu pewności siebie, umiejętności ekspresyjnych, asertywnej ekspresji, przejrzystości interpretacji itp.;
- o nauka przez działanie;
- o korzystanie z narzędzi cyfrowych;
- o odgrywanie ról w odniesieniu do umiejętności komunikacyjnych w określonych sytuacjach (np. podczas zwiedzania muzeum);
- o zaangażowanie Głuchych liderów, którzy mają doświadczenie w działaniach muzealnych i kulturalnych.

Ważne będzie zapewnienie podejścia integracyjnego, które umożliwi włączenie osób niesłyszących i słyszących, zarówno na poziomie zawodowym, jak i społecznym.

Ponadto współpraca między instytucjami muzealnymi a stowarzyszeniami Głuchych będzie równie istotna dla promocji usług muzealnych skierowanych do osób niesłyszących, jak sami członkowie tychże społeczności, a także dla rozwoju modelu edukacyjnego MADE w celu stworzenia pożytecznego, zrównoważonego i użytecznego produktu skierowanego do głównej grupy docelowej naszego projektu.